

emnevalg og det frie lærervalg. Vi håber ikke, at de rygter, som er kommet frem ude blandt befolkningen omkring folkeoplysningsinitiativtagere m.fl., om, at V og K skulle have nogle tanker om at ændre på det, der er grundlaget for den danske folkeoplysning, som er berømt ude i den ganske verden, taler sandt. Jeg håber da, at de efterfølgende ordførere herfra vil tilkendegive eller afkræfte, at der skulle være sådanne tanker hos Venstre og De Konservative om, at man fundamentalt vil ændre på grundlaget i folkeoplysningen.

Vi er godt tilfredse med, at der er kommet en bestemmelse ind omkring revision af loven i 1999-2000. I et dynamisk samfund som vores er det naturligt, at man justerer love, så de er på forkant med udviklingen. Det er vores folkeoplysningslov, og det har den altid været, og det skal den blive ved med at være. Derfor er det naturligt med en revision, og derfor anbefaler vi de af ministeren stillede forslag.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Ved førstebehandlingen af folkeoplysningsloven fremhævede jeg på Venstres vegne en række problemer, og jeg må jo konstatere her ved andenbehandlingen, at i forhold til i hvert fald de to vigtigste problemer, jeg fremhævede, er der ikke sket de store fremskridt, selv om jeg naturligvis anerkender, at der er sket et og andet under udvalgsarbejdet.

Vi er i Venstre f.eks. glade for, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på det, at reglerne omkring revision er lempet, sådan at man ikke belæster meget små foreninger, der hviler på et frivilligt fundament, med unødigt bureaukrati.

Men i forhold til to specielle problemstillinger, som jeg fremhævede ved førstebehandlingen, er der ikke rigtig sket tilstrækkeligt.

Det handler for det første om den knopskydning på området for lovbestemte tilskud, som initiativtagere på lovens område får retskrav på, altså forslaget om, at der nu kommer et lovpligtigt lokaletilskud til undervisning på hovedområde 1, og de nye regler om, at der skal være et retskrav på lokaletilskud, for så vidt angår aktiviteter for over 60-årige, som om de over 60-årige tilhørte en gruppe, der havde et særligt støttebehov. Det mener vi ikke de har. De 60-årige er lige så forskellige som resten af den danske befolkning.

Vi har i Venstre fortsat ingen forståelse for de udvidelser, der er lagt op til. Det er udvidelser,

som vil binde en stadig større del af den ramme, den enkelte kommune afsætter til folkeoplysning, på forhånd. Det synes vi ikke er klogt, specielt ikke i en situation, hvor regeringspartierne jo har afvist at diskutere mere gennemgribende ændringer i loven. Det er erfaringsgrundlaget ikke stort nok til, siger man, og det kan så være rimeligt nok, men hvis erfaringsgrundlaget ikke er stort nok til, at man kan diskutere loven i dybden, så virker det altså ikke særlig fornuftigt at udvide de lovpligtige rammer med risiko for, at det mest støtteværdige, nemlig aktiviteter for børn og unge, kommer til at lide skade.

Det andet punkt, som debatten ved første behandling koncentrerede sig meget om, var hele spørgsmålet om konkurrenceforvriddning. Det var danseskolerne, der indtog scenen som et symbol på, at der er et problem, der opstår ved, at en bestemt aktivitet kan foregå med støtte under folkeoplysningsloven, mens den tilsvarende aktivitet, når den hviler på et privat, kommercielt grundlag, ikke kan få nogen offentlig støtte.

Vi havde i Venstre meget gerne set, at det var lykkedes at nå en løsning på det problem ikke blot i relation til danseskoler, men mere generelt. Vi må desværre konstatere, at det ikke har kunnet lade sig gøre.

Til gengæld vil jeg gerne udtrykke glæde over, at det trods alt er lykkedes at få regeringspartierne til at indse, at problemet konkurrenceforvriddning er et reelt problem. Det er jo lykkedes, al den stund man i betækningsbidraget fra det meget store flertal i udvalget kan læse, at nu skal vi have en mere dybtgående debat om folkeoplysning og folkeoplysningsens afgrænsning i det moderne samfund, hvorunder også spørgsmålet om konkurrenceforvriddning skal spille en central rolle.

Så når den socialdemokratiske ordfører, hr. Peder Sass, her fra Folketingets talerstol siger, at der går rygter, så taler hr. Peder Sass mod bedre vidende, for det er ikke rygter. Man kan læse ud af betænkningen fra Uddannelsesudvalget, at vi nu skal have en bred, dybtgående debat om folkeoplysningsens afgrænsning i det moderne samfund. Dermed føler vi at vi er nået et skridt i den rigtige retning. Vi har ikke fået løst problemet, men vi har formået at få regeringspartierne til at anerkende, at der er et problem, og det er jo den første forudsætning for, at problemet kan løses.

Vi anerkender også fuldt ud, som jeg også selv var inde på det ved førstebehandlingen, at